

adressere et Brev, er nødvendigt at have en Vejviser ved Haanden for at være sikker paa, at det sker rigtigt. Den ærede Minister bemærkede, at efter Generalpostdirektorens Formening ere de nuværende Betegnelser gaaet ind i den offentlige Bevidsthed. Saa meget mere uheldigt maatte det da efter denne Opfattelse være, at der sker jævnlige Forandringer, saaledes som nylig, hvorefter en Del af V. skal betegnes med B. Den Henstilling, jeg har villet gøre, gaar, som sagt, ud paa, at man ikke gør hele Systemet mere kompliceret end højst nødvendigt. — Hvad angaar Forslaget vedrørende Patentvæsenet, bemærkede den ærede Minister, at det vistnok er en utopisk Tanke, at man nu, efter at forskellige Lande have indrettet særlige Patentkommissioner, skulde kunne naa til en Forstaaelse mellem disse Lande om en fælles Kommission, som arbejdede for dem under et. Jeg kan dertil sige, at Mænd, der kende mere til Patentvæsen end jeg gør, mene, at Tanken ikke alene ikke er utopisk, men at den i Fremtiden vil melde sig som paatrængende nødvendig. At der fra Patentkommissionernes Side maaske ikke er Sympati derfor, er forstaaeligt, men det er jo dog ikke særlig Patentkommissionerne, man tænker paa at være til Behag, naar man ønsker en saadan Reform; det er Publikums, de patentsøgendes Interesser, der tænkes paa. Forholdene ere navnlig i de skandinaviske Lande saaledes — thi i denne Henseende er man ikke bedre stillet hverken i Sverige eller Norge end hos os — at man i Reglen maa vente et Aar, halvanden eller to Aar paa at faa en Patentansøgning ført igennem. Grunden er den, at disse Lande ere for smaa til at bære saa stort et Maskineri, som er nødvendigt for at besørge Forretningerne saaledes, som de bør besørges, og den Tanke ligger derfor nær, at her er et Omraade, hvor en Samvirken vilde være paa sin Plads. En Samvirken mellem endnu flere Lande vilde bringe endnu større Fordele i Henseende til Hurtighed og Ensartethed. Jeg ved saare vel, at dette er en Ordning, som ikke er lige at løbe til, men der vilde være Grund netop for Danmark til at tage Tanken op; i Særdeleshed finder jeg, at en Henvendelse til vore skandinaviske Nabolande vilde være naturlig. — Hvad angaar Sidesporet ved Hvide Mose udtalte den ærede Minister, at det ikke er tilsigtet, at Statsbanerne skulde have nogen Udgift ved Anlægget eller Vedligeholdelsen af de ny Veje, som Sidesporets Anlæg maatte nødvendiggøre; men for Finans-

udvalget har dette ikke været tilstrækkeligt. Det er ikke nok, at det ikke er tilsigtet; Statsbanerne maa have Sikkerhed for, at disse Udgifter ikke blive paabyrdede Staten. Dette antager jeg imidlertid ogsaa er den ærede Ministers Mening, og naar der altsaa er Sikkerhed for, at dette paases, vil Udvalget ikke finde Anledning til at tage yderligere Forbehold over for denne Sag. — Dernæst har jeg nogle Ord at sige angaaende Telefonvæsenet, hvorom almindeligere Bemærkninger ere fremsatte dels af den ærede Minister dels nu i Dag af det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds (Philipsen). Dette sidste ærede Medlem bevægede sig i sine Udtalelser noget ud fra Misforstaaelser. Det har ikke været Tanken ved Vedtagelsen af Telefonloven i sin Tid, at man derved vilde fremtvinge eller fremskynde Statens Overtagelse af hele Telefonvæsenet; Der var ganske vist indenfor Folketinget adskillige Medlemmer, der ønskede, at Staten skulde bringes til at overtage Telefonvæsenet, der er jo ogsaa Medlemmer her i Tinget, som ønske, at Staten i enhver Henseende skal overtage det mest mulige. Men der var paa den anden Side mange Medlemmer af Tinget, som vare i høj Grad betænkelige ved, at Staten skulde inddrage under sig ogsaa hele denne Kreds af Forretninger, og Telefonloven affattedes saaledes, at hele dette Spørgsmaal holdtes fuldstændig aabent. Telefonlovens nærmeste Opgave var at raade Bod paa den uordnede Tilstand, som Manglen af al Lovgivning paa dette Omraade medførte, altsaa navnlig gennem Statens Tilsyn at betrygge Publikums Interesse over for de private Telefonselskaber. I hvilket Omfang Staten i øvrigt skal skride til at søge at inddrage under sig Telefonvæsenet, det er stadig et aabent Spørgsmaal. Det, som Finansudvalget i Øjeblikket foreslaar, er imidlertid paa ingen Maade at sige Stop med Hensyn til Anlægget af Statsledninger. Det ærede Medlem sagde, at han her ved anden Behandling ikke skal have noget imod at stemme for Udvalgets Forslag, men at han forbeholdt sig sin Stilling til 3dje Behandling. Men der er her til anden Behandling ikke stillet noget Forslag; Udvalget har kun taget det Forbehold, at det ønsker at foretage en nærmere Undersøgelse af Regeringens Forslag inden tredje Behandling, og det har der været saa meget mere Grund til, som vi ikke have haft Lejlighed til at faa nogen indgaaende Forhandling med den ærede Minister om denne Sag. At der ved en saa stærk Stigning af Sta-